KAUNO JUOZO GRUŠO
MENO GIMNAZIJA

Ką palikote už savęs, rasite prieš save...

2017 m. TĘSTINIS
MENINIS PROJEKTAS
DOVANA MOKYKLAI

2017 m. projekto „Dovana mokyklai" kūrybinių darbų pristatymo šventės organizatoriai:

Lina Jurkšienė, Laima Masiulienė - II-ųjų klasių auklėtojos,

Lina Dekerienė - lietuvių k. mokytoja,

II a ir II b klasių mokiniai

Šventę koordinuoja Eugenija Paškauskienė - direktoriaus pavaduotoja neformaliajam ugdymui

Leidinį rengė:

Aidas Augustis (fotografija),
Nijolė Leonovienė
(fotografija, maketavimas)

Šarkuvos g. 30, LT-48169
Kaunas, Lietuva
Tel.: 8 (37) 377627
el.p.: grusovm@grusas.kaunas.lt

„Ką paliekate už savęs, rasite prieš save"
(Juozas Grušas)

Mieli dešimtokai!

Pavasaris parašė laišką!.. Nuo pernai metų balandžio, surinkęs obelų ir pienių žiedus, dingo kaip į vandenį. Nei laiško, nei žinutės, nei paskambino... Bet šiandien jis man pranešė: – „Grįžtu"... Nepamiršęs mūsų atvyko į šventę, kurios laukėme – dešimtųjų klasių mokinių baigiamųjų kūrybinių darbų pristatymą „Dovana mokyklai."

Poetas Justinas Marcinkevičius yra pasakęs, kad „kūryba ir pavasaris – neatsiejami dalykai, kad tai – ŠVIESOS judesys." Su pavasariu sugrįžti į kasmetinę kūrybos fiestą malonu mums visiems. Sugrįžti ir patirti džiaugsmą – GYVYBINGUMĄ, pajusti netikėtas emocijas. Mes atėjome visi į nepaprastą SUSITIKIMĄ su Jumis ir menu. Ir šio susitikimo iniciatoriai esate Jūs – vieną akimirką atradę save kaip unikalius žmones su unikaliu pasaulio matymu. Ar pajutote, kad būtent šią akimirką sukūrėte save? Kad pradėjote keliauti didžiausią žmogaus kelionę – SAVĘS atradimo KELIONĘ. Labai svarbu, kad mintys, darbai ir kalba dera su Jūsų vidinėmis vertybėmis, neprieštarauja, bet išreiškia jas. Patikėkite, gebėjimas kurti yra pašaukimas, kuris ateina lyg nejučiomis, savaime...

Literatūrologas Regimantas Tamošaitis teigia, kad „kūryba apskritai yra žmogiškojo bendravimo būdas: kurti norisi, kai jaučiame daug galimybių ir norime jas parodyti kitiems. Kūryba žmones vienija, – taip išryškėja pirminė kūrybos esmė – meilė gyvenimui. Meilė žmones vienija, tad kūryba yra meilės išraiška. Kiek mes galime mylėti, tiek ir galime kurti".

Noriu paklausti, ar galingas kūrybinis veiksmas, kuriame kiekvienas dalyvaujate, pasibaigia su žmogumi? Girdžiu, kaip Jūs atsakote – „NE! Per žmogų jis tęsiasi toliau, negali sustoti". Smagu, kad kūrybine veikla Jūs išreiškiate ne tik save, bet ir gyvenimą, drąsiai teigiate meilę. Ji nesibaigia. Manau, kad kūrybiniuose darbuose nepaliekate blogų minčių, o perduodate savo patyrimą tiems, kas ateis kurti meną.

Jūsų – penkiasdešimties dešimtokų – kūrybiniuose darbuose nusitiesia tiltai tarp dangaus ir žemės. Čia skraido paukščiai, drąsūs kaip žmonės ir gieda individo LAISVĘ. Prie VERSMĖS sustoja gyvenimo istorijos. Juose už neatvertų durų lieka PASLAPTIS ir neįvykę pokalbiai ar kitokie pasikalbėjimai... su pasimetusiu, vertybėse nesusigaudančiu bendraamžiu. Čia pat paralelė tarp žmogaus ir medžio... Ir angelai, laiminantys kelionę. Čia taip drąsiai bandote išreikšti santykį su laiku ir pasukti raktelį į ateitį. Braižote sudėtingas laikrodžių konstrukcijas ir ieškote sėkmės chemų...

Mieli mokiniai! Pradėjote kelionę į meno paslaptis. Džiaugiuosi Jūsų gebėjimu perimti kompetentingų mokytojų pamokas, pasinaudoti sukaupta patirtimi ir išgyventu kūrybiniu džiaugsmu. Galbūt ateinančioms kartoms Jūsų palikti kūrybiniai darbai atskleis gyvenimo laimės paslaptis. Šią mintį tarsi apibendrina šviesios atminties kūrėjas dramaturgas Juozas Grušas sakydamas: „Ką palikote už savęs, rasite prieš save". Juk MES kasdien gyvenime paliekame žingsnius, ieškojimus, atradimus. Žingsniai, atrodo, tokie paprasti, bet tokie ypatingi... O gal jie įkvėps ir leis išsiskleisti kažkieno kito svajonei?..

Linkiu Jums Gyvenimo kelionėje ieškoti, bandyti ir atrasti. Žinoti, kad iki savo pašaukimo einame ne vieną dieną, mėnesį ar metus. Svarbiausia, kad jaučiame, jog apskritai einame jo link. Juk tūkstančio mylių kelionė prasideda nuo pirmojo žingsnelio...

Būkite drąsūs ir kūrybiški.

Gimnazijos direktorė ***Nijolė Šimienė***

Menas – lyg oras, įsiskverbia į žmogų, keičia jį, skatina susimąstyti, keisti pasaulį, o po to ir matyti jį gražesnį, šviesesnį. Mes pastebime, kaip menas suteikia jums sparnus, įkvepia, nes kurdami jūs atrandate tokių dalykų, apie kuriuos anksčiau net nesusimąstydavote...

Žvelgdamos į jus, matome, kad jūs visi tokie panašūs ir kartu tokie skirtingi, nes pasaulį vaizduojate savitai: suvokiate, kad gana nelengva, bet įdomu eiti dar nepramintu kūrybiniu keliu. Džiaugiamės, kad dauguma neieškote lengvų kelių, bandote atrasti, eksperimentuoti, pažinti save, savo troškimus.

Kiekvienas savo baigiamąjį darbą dėliojate lyg dėlionę iš mažų ar didelių, šviesesnių ar tamsesnių, paprastesnių ar įmantresnių detalių. Šie jūsų darbai – dar viena galimybė išbandyti, įvertinti save, parungtyniauti su pačiu savimi, patikrinti savo brandą. Dauguma jūsų vaizduojate savo gyvenimo įžvalgas, sustabdote tas gyvenimo akimirkas, kurios jums labai svarbios. Vaizduodami jas, tampate jau ne tik menininkais, bet ir filosofais...

Mes stebime, kaip jūs augate, kaip ieškote savęs, kaip brėstate. Didžiuojamės jumis, kartais dėl jūsų liūdime, bet visada slapčia viliamės, kad jūsų svajonės išsipildys, jums užteks valios ir atkaklumo pasiekti savo tikslų. Žinoma, gyvenime pasirinksite skirtingus kelius. Dauguma tikriausiai nesirinksite menininko profesijos, bet mes jums linkime, kad menas, grožis lydėtų jus visą gyvenimą: tiek kuriant namų interjerą, tiek perkant kavos puodelį, tiek bendraujant su kitu žmogumi...

***Lina Dekerienė,** II a kl. lietuvių kalbos mokytoja,*
***Lina Jurkšienė,** II a kl. auklėtoja,*
***Laima Masiulienė,** II b kl. auklėtoja, lietuvių k. mokytoja*

TAPYBA

Gabrielė Adomaitytė, Simona Bagdonavičiūtė, Taurė Bosaitė, Deimantė Buslevičiūtė, Paulina Dabašinskaitė, Gabija Gavronskytė, Faustė Gintaitė, Ernesta Grigorenkaitė, Martynas Kliučininkas, Emilija Subatkevičiūtė.
Dailės mokytoja Vyta Sakalauskienė

Savo darbu noriu parodyti jauną žmogų, kuris nežino, kurį kelią jam vertėtų pasirinkti.

Žmogų piešiau melsvomis spalvomis, nes šios spalvos man simbolizuoja nežinomybę. Tai, kad jis šiek tiek pasislėpęs, dar labiau atskleidžia jo abejones, sutrikimą, baimę suklysti renkantis teisingą gyvenimo kelią. Laiptai piešinyje simbolizuoja viliojantį pasirinkimą, kuris galbūt populiarus, tačiau piešinio žmogui lyg ir svetimas. Tapiau laiptus, nes norėjau savaip parodyti žmogaus gyvenimo kelio etapus. Laiptus pasirinkau, nes ypač jauni žmonės gyvenimą įsivaizduoja kaip kopimą aukštyn. Nors nutinka visaip: vieni užkopia į viršūnę, kiti palypėja tik keliais laipteliais, kiti trypčioja vietoje arba leidžiasi žemyn.

***Gabija Gavronskytė,** IIb kl., „Alternatyvos“*

Šiuolaikinėje visuomenėje jaunam žmogui labai gera turėti draugą, pasitikėti juo, žinoti, kad šalia jo tu esi saugus. Suprasdama, kaip tai yra svarbu kiekvienam, savo baigiamąjį darbą pavadinau „Ištikimybė“.

Piešinyje tapiau mergaitę, lesinančią paukštį. Šis ramiai lesa, jaučiasi saugus, o kiti, svetimieji, neprijaukintieji skrenda tolyn. Norėjau pasakyti, kad labai svarbu gyvenime turėti tuos žmones, kurie yra savi, artimi, patikrinti laiko, ir tokius draugus reikia branginti ir tausoti.

***Simona Bagdonavičiūtė,** IIb kl., „Ištikimybė.“*

Mano baigiamasis darbas „Nejvykęs dialogas“ nutapytas akriliniais dažais ant drobės. Vaizduoju Rūpintojėlį – lietuvių tautodailės simbolį – parimusį, susimąsčiusį, paliktą, užmirštą. Aš tapiau jį tamsiai rudais, žalsvais, medį primenančiais, atspalviais, nes primena skulptūrą. Pro jį, aukštai iškėlę galvas ir susirūpinę tik savo saugumu, besislepiantys nuo lietaus, skuba žmonės. Greitas šių dienų gyvenimo tempas nesuteikia galimybės akimirkai sustoti, pamąstyti. Šie žmonės per savo darbus ir mintis nepastebi šalia esančio. Juos tapiau niūriais ir tamsiais, melsvais atspalviais – norėjau parodyti, kaip pasikeitusios šiuolaikinių žmonių vertybės, kaip šventumą keičia materialumas. Taigi taip pabandžiau atskleisti, kokia praraja šiandien atsirado tarp visuomenės ir tradicinių vertybių.

***Taurė Bosaitė,** IIa kl.,*
„Nejvykęs dialogas“

Galimybė įgyvendinti svajonę – štai kas gyvenimą daro įdomų. Todėl baigiamajame darbe piešiau vaiką, kuris leidžia aitvarą, grožisi besileidžiančia saule, stebi gamtą, džiaugiasi sustabdyta akimirka. Kuriama rami vakaro nuotaika, saulėlydis pabrėžia vaikystės svajonių svarbą, būtinybę ją išsaugoti. Šiuo darbu noriu parodyti, kad yra labai svarbu turėti svajonę, ją puoselėti, nenuleisti rankų. Noriu parodyti, kad svajonę ir viltį turintis žmogus gali įveikti viską.

Gabrielė Adomaitytė, *IIb kl.,*
„Svajone, skrisk...“

Tapybos darbu „Gamtos laikrodis“ norėčiau priminti žmonėms, kad atkreiptų dėmesį į rodomus gamtos ženklus, atsitraukty bent kelioms valandoms nuo išmaniųjų technologijų, miesto šurmulio. Tapybos darbo centre vaizduoju medžio kelmą, kurio rievės simbolizuoja nugyventus metus. Paveikslo fone – iš viršaus matomas miesto žemėlapis: namų kontūrai, baseinai, aikštelės. Nė vieno medžio. Medis – žmogaus augimo, sveikatos metafora. Jis tarsi tiltas tarp dangaus ir žemės. Kaip medžio šaknys ir kamienas, taip žmogaus sveikata yra jo fiziniame kūne. Medžio viršūnė – energijos šaltinis. Aš vaizduoju medį be viršūnės, be gyvybės. Jame galime suskaičiuoti tik nugyventus metus. Tapydama norėjau paklausti visų – ar susimąstys žmogus, stovėdamas tarp daugiaaukščių namų, apie medžio gyvybę?

Ernesta Grigorenkaitė, *IIa kl.,*
„Gamtos laikrodis“

Paulina Dabašinskaitė, *IIb kl.,*
„Senatvė“

Visada žaviuosi geraširdžiais senais žmonėmis, nes jie per ilgą savo gyvenimą yra sukaupę daug išminties, jie gali mus, jaunąją kartą, pamokyti stiprybės, ištvermės, kantrumo bei optimizmo. Todėl mano darbas Jis pavadintas „Senatvė“. Aš jį nutapiau šiltomis spalvomis. Savo darbe vaizduoju senolę, sėdinčią krėsle, šalia jos jaukiai prigludęs pilkas katinas. Tai katinas – išminties ir šilumos ženklas, simbolizuojantys ramybę, santarvę ir nuolankumą. Kambario interjerą puošia geltona saulėgrąža – tai saulės ir didybės simbolis, suteikiantis šviesos, laimės pojūtį. Norėčiau, kad visi jaunuoliai, žvelgiantys į paveikslą prisimintų, kad reikia gerbti senus žmones.

Fausta Ginataitė, *IIa kl., „Paslaptis“*

Paveiksle vaizduoju duris, užrakintas surūdijusia spyna. Ko gero, retas kas suteikia durims reikšmės: varstome daugybę kartų per dieną. O per metus? Per visą gyvenimą? Už durų kažką paliekame ir kažką atrandame. Mano vaizduojamos durys tapo riboženkliu, kuris gali atskirti ir sujungti erdves, skiriančias skirtingo požiūrio ir gebėjimų žmones. Durys paveiksle užrakintos. Kas už jų palikta? Paslaptis, draudimas? Ką rasi atrakinęs? LAISVĖS TROŠKULĮ? Kur tie raktai? Duris atrakins tas, kas ieškos užrakto, turės tyrą širdį ir švarų protą. Štai tas mažytis šviesesnis plyšelis paveiksle pasako, kad atrakinti duris gali tik tu pats, jokia išorinė galia to padaryti negali. Taigi paimk raktą, susirask duris, priartėk prie jų. Atrakink! Ištrink tą ribą, kuri neleidžia peržengti slenksčio. Ir ženk žingsnį per jas į Paslapties pasaulį. Ir kai pavyks atrakinti tą spyną, tik tada galėsi pajusti LAISVĘ.

Emilija Subatkevičiūtė, *IIa kl.,*
„Laiko nesustabdysi...“

„Laiko nesustabdysi“ – taip pavadinau savo tapybos darbą, kuriame visi galime įžvelgti laiko ženklus: laikrodžius, jų mechanizmus, baltų ženklus, runų simbolį. Laikrodžiai bei jų mechanizmai parodo, kad laikas nestovi vietoje, o mes augame, tobulėjame. Baltų ženklas atspindi senovę. Tai saulės simbolis, reiškiantis šviesą, gerumą bei šilumą, kurią galime skleisti visi. Runų simbolis – raidė „D" paaiškina, kad nuo seniausių laikų žmonės tobulėjo, kažką keitė. Minioje pasimetęs žmogus tarytum sako, kad laikas prisilietė ir prie jo ...

Mes visi juk pavaldūs laikui.

Deimantė Buslevičiūtė, *IIa kl.,*
„Aš - kitoks!“

Kartą mačiau labai neįprastai atrodantį žmogų. Jį matydami žmonės juokėsi, rodė pirštais, visaip pravardžiavo. Tačiau tam žmogui tai visai nerūpėjo: jis ėjo gatve laimingas, pasitikėdamas savimi, nekreipdamas dėmesio į aplinkinių pašaipas.

Taip man kilo mintis nutapyti kitokį žmogų. Mano paveiksle šis žmogus šviesus, nutapytas ryškiomis spalvomis, nes jis – išskirtinė asmenybė, nenorinti tapti pilkosios masės dalimi. Žmogaus lūpose esanti pypkė mano piešinyje simbolizuoja jo abejingumą piktai miniai.

Kurdama suvokiau didžiąją tiesą – nereikia bijoti išreikšti savęs. Būti išskirtiniam ir gyventi taip, kaip nori pats, gal šiek tiek ir pavojinga, ir nedrąsu, bet geriau, nei apsimesti tuo, kuo nesi.

Norėčiau, kad mano darbas primintų žmonėms, jog negalima žeminti kitokių žmonių vien dėl to, kad jie išdrįsta būti savimi. Juk išskirtinės asmenybės suteikia pasauliui įdomumo ir spalvingumo.

Martynas Kliučininkas, *IIa kl.,*
Perfomansas „Narcizas“

Savo kūryboje vadovavausi Juozo Grušo žodžiais „Ką palikote už savęs, rasite prieš save“. Palikti tai, kas man duoda patirtį ir savitus išgyvenimus, yra aktualu, pateikta man suprantama forma, nes visai nenoriu atrasti neatspindinčio mano pasaulio suvokimo „šedevro“, bet mielai sutinku atrasti savas klaidas ir jausmus, kuriuos išgyvenau. Mano kūrybinis darbas – performansas. Šią formą pasirinkau, nes manau, kad taip įtaigiausiai galiu išreikšti savas mintis, taip pat ji yra nauja man ir neturi tikslių rėmų bei gali būti skirtingai interperetuojama.

Idėja tapo vientisa, perskaičius Albert Camus žodžius „Laisvas tas, kuris gali nemeluoti“. Nusprendžiau, kad „Narcizas“ vienintelis – nemeluoja nei sau, nei aplinkiniams. Tik vėliau, skaitydamas apie narcizistinį asmenybės sutrikimą, gilindamasis į Sigmund Freud veikalą bei artėjant performanso datai, supratau, kad „Narcizas“ nėra toks laimingas, nors daro tai, ką nori. Laisvas ir įrėmintas tarp keturių sienų „Narcizas“ kelia klausimą, ar žmogus gali būti visiškai laisvas? Sienos – riba, kurią kiekvienas kuriam sau, o šiuo atveju narcizui jas sukuria liga. Tuo pat metu mano darbas kalba ne tik apie vienišumą, nežinomybę, kaltę dėl atskirties, egoistiškumą, tačiau ir apie džiaugsmą, laisvę, malonumą, grožį bei pasirinkimą būti kuo nori, kuo esi. Tai odė laisvei, pasirinkimui ir nelaimingam žmogui.

Karolina Andriukaitytė, Gabija Grigorjevaitė, Rugilė Kapočiūtė, Gustė Lukoševičiūtė, Silvija Masaitytė, Gabija Narijauskaitė.
Dailės mokytoja Sima Venskūnienė

Gabija Grigorjevaitė, *IIb kl.,*
„Motinos apkabinimas“

Menas padeda atsiskleisti, žadina jausmus, išgyvenimus, sugebėjimus. Labiausiai mėgstu tapyti, nes būtent tai man padeda atskleisti save, tai yra geriausias būdas išreikšti mintis ir jausmus. Savo darbą pavadinau „Motinos apkabinimas“, nes motinystė – didžiausias menas ir stebuklas pasaulyje.
Dalyvavimas projekte „Dovana mokyklai“ jau tapo tradicija dvidešimt vienus metus atskleisti savo galimybes, parodyti, kas iš tiesų jaunam žmogui yra vertybė... Šis projektas suteikia galimybę parodyti savo meninius sugebėjimus. Norėčiau, kad mano darbas paskatintų saugoti, mylėti ir gerbti savo mamą, nes būtent ji yra vienintelis žmogus, kuris tave visada mylės kad ir ką tu bedarytum, kad ir kaip tu besielgtum.

Karolina Andriukaitytė, *IIa kl.,*
„Plevenantys vėjyje“

Tapybos darbe „Plevenantys vėjyje“ pavaizdavau du angelus, kurie savo sparnais, plazdančiais vėjyje, apglėbia visą pasaulį: upę, medžius, dangų. Angelų siluetai susilieja, jų rankos tampa keliu. Tuo keliu einame mes visi. Pavaizdavau angelus, stovinčius kelio pradžioje. Jie tarytum uždengia medžius nuo šalčio, atgaivina juos vėsiu upės vandeniu. Mano angelai labai mieli – gyvena ne danguje, o su žmonėmis žemėje, kur daug liūdnų veidų. Jie arti mūsų. Pamatykime juos...

Silvija Masaitytė, *IIa kl.,*
„Kitokie pasikalbėjimai“

Savo kūrybiniame darbe norėjau pavaizduoti, kad ne tik du žmonės gali sukurti dialogą, o ir žemė su medžiu, paukščiai, saugantys tą vienintelę gyvybę. Tapydama prisiminiau senus, neatmenamus laikus, kada buvo garbinami medžiai, vanduo, saulė. Praeitį žymi baltų ženklai. Upė – tai tekantys prisiminimai, pats laikas. Kartais atsistoji prieš vėją ir mąstai apie save, artimus. Atsisėdi ant žemės, prisilieti prie žolės ir į tave ateina energija. Nusiprausi upės vandeniu ir mintys tampa šviesios. Su tuo, kas brangu ir tikra, mes kalbamės jutimais. Todėl mano kūrybinio baigiamojo dailės darbo pavadinimas yra „Kitokie pasikalbėjimai“.

Gabija Narijauskaitė, *IIa kl.,*
„Be pavadinimo“

Mano tapybos darbas abstraktus. Tapydama norėjau palikti vietos interpretacijai apie tai, kas paveiksle pavaizduota. Šių dienų žmonės linkę neįvertinti meno ir jo ugdomosios vertės, tad noriu, kad mano darbas keltų diskusiją... Kad likty tam tikro nesupratimo, kad žmonės tobulėtų, plėstų proto pajėgas. Darbo visuma žmogaus gyvenimo paradoksas: tobulėjimas – nesėkmės, nenuspėjamumą – susižavėjimas, poilsis – rutina. Grubūs, nepabaigti tušuoti potėpiai simbolizuoja išskirtinį ir drąsų individualumą. Pasikartojantys, bet vis kitokie potėpių ir atspalviai primena pažįstamą, bet vis augančią ir besikeičiančią asmenybę.

Rugilė Kapočiūtė, *IIa kl., „Akvariumas“*

Pasirinkau tapyti... savo mintis. Iš pradžių – niūrų žalsvą foną. Tame fone nuostabias auksines žuveles, plaukiojančias skirtingomis kryptims. Nutapiau ir akvariumą – ne žuvims, bet pilną pastelinių dangaus debesų. Jame apgyvendinau savo svajonę. Ryškios žuvelės simbolizuoja tuštybės proveržį. Juk spalvinga išore taip pat galime atkreipti į save dėmesį. Tačiau tuščiu vidumi pasaulio žavesio taip ir nepamatyti. Tapydama paveikslą galvojau apie žmones – žuvis, pamiršusius žmogiškąsias vertybes, išore gražius, o vidumi – bedvasius.

Ieva Lukšaitė, Kamilė Varanavičiūtė, Gabija Zopelytė.
Dailės mokytojas Ričardas Venskūnas

Mintis tapyti pastatų kontūrus ir senojo paveldo likučius kilo visai netikėtai, kai važiavau automobiliu ir stebėjau, kaip statant modernius miesto rajonus yra naikinama gamta, griaunami seni, mediniai namai, kurie, anot šiuolaikinių architektų, neatitinka miesto dvasios. Tada pagalvojau, ar susimąsto žmogus apie vertybes, kurias paliks po savęs. Juk iš tiesų mūsų kultūrinis paveldas dažnai yra užgožiamas, bet nėra pamirštas. Tikiuosi, jog mano baigiamasis darbas privers susimąstyti apie tikrus dalykus: senuosius namus, gamtą, vaikystės prisiminimus. Juk kasdienybės pilkume galima pamatyti ir šviesesnių, ramesnių spalvų.

Gustė Lukoševičiūtė, *IIb kl.,*
„Žvilgsnis į nykstančias vertybes“. Mokytoja Sima Venskūnienė

Jau nuo vaikystės taip nutikdavo, kad mano rankose esantį pieštuką pakeisdavo teptukas, o namų sienos tapdavo drobe. Todėl baigiamajam darbui pasirinkau vaizduojamosios dailės šaką – tapybą, nes ji, mano nuomone, anksčiau ar vėliau tampa artima kiekvienam žmogui. Darbo centre vaizduoju vaikiną, kuris norėdamas pabėgti nuo jį kaustančių vijų, eina savuoju pasirinktu keliu. Vijos – tai lyg skirtingi žmonių požiūriai ir nuomonės. Raudonų plytų atspalviai simbolizuoja revoliuciją, maištą. Rudi – užgniaužtas emocijas. Idėja panaudoti savo piešinyje būtent tokias spalvas gimė tada, kai pagalvojau apie žmones, kurie visą savo gyvenimą yra užsidarę savyje, kurie blaškosi ir ilgai slepiasi savajam pasauly. Noriu, kad žmonės žvelgdami į mano darbą suvoktų, jog aplink mus yra daugybė nelaimingų jaunų žmonių ir kad žmogus turi suprasti, kokios yra tikrosios jo gyvenimo vertybės.

Kamilė Varanavičiūtė, *IIb kl.,*
„Išsilaisvinimo kelias“

Iveta Lukšaitė, *IIa kl.,* „Gatvės durys“

Šiame pasaulyje beveik kasdien mes susiduriame su netikrumu. Taip kilo idėja apie jį prabilti baigiamajame darbe. Savo kūrinyje vaizduoju liūdną ir nusiminusią merginą. Paveiksle dominuojančios šaltos spalvos rodo nusivylimą ir nepasitikėjimą pasauliu. Savo darbu noriu pasakyti, kad aplinkui yra daug tokių liūdnų žmonių, o šalia esančių abejingumas ar tariama tolerancija neleidžia jiems pasikeisti, atsiskleisti. Tarp šaltų ir niūrių spalvų vaizduojamos linksmos, gyvos spalvos, kurios suteikia optimizmo ir pasitikėjimo šalia esančiais. Tik jos ne visada matomos. Jas reikia pajusti siela. Todėl kūriniu noriu pasakyti, kad būtina atkreipti dėmesį į šalia esantį liūdną žmogų, būtina jį paguosti arba tiesiog nusišypsoti.

Gabija Zopelytė, *IIb kl.,* „Emocija akla“

Idėja nutapyti šį darbą gimė, patyrinėjus gatvės meną savo aplinkoje. Stebėdama objektus, atkreipiau dėmesį į daugybę durų. Jeigu nesigilini, jos nereikšmingos. Man durys sukėlė įspūdį, kurį perkėliau į paveikslą. Pavyko paslėpti mintį ir priversti žiūrovą susimąstyti. Derindama šiltas ir šaltas spalvas, stengiausi nutapyti skaidrią nuotaiką. Kūrinyje vaizduoju namų sienas, tokias pat nenuspėjamas, kaip ir gatvės menas, ir lietingą dieną ant balų atsispindinčius miglotus tiltus ir pastato langus. Darbo centre – ne visų iš karto pastebima rakto skylutė. Tik ji leidžia suprasti, kad šiame darbe vaizduoju duris. Vienas duris mes atidarome, kitas uždarome. Nuo jų turime vienintelį raktą – laiką. Jį dalimis skrodžia laikrodžio švytuoklė, švytuodama per miestus, gatves ir mūsų gyvenimus. Už šių durų sėdinti mergina – suaugusi aš, žiūrinti į iš kitos pusės durų ir prisimenanti, kokias duris uždariau, mąstanti, kokias duris dar rasiu prieš save. Kurdama šį darbą aš paslaptingai įprasminau dramaturgo Juozo Grušo ir kūrybinių darbų šventės „Dovana mokyklai“ žodžius: „Ką paliksime po savęs, rasime prieš save.“

Ernestas Baltrušis, Naurimas Jurevičius, Mantas Levickis, Armandas Ruseckas. ***Dailės mokytoja Rima Keturkienė***

Blogis. Nuo vaikystės esame mokomi, jog gėris turi užgožti blogį. Bet ar ne blogis kartais mums padeda nugalėti dar didesnį blogį? Ar ne būdami blogi pasiekiame tikslą ‚o po to mokomės iš savo klaidų, bręstame, tobulėjame ir pasiekiame savo svajonių? Didžioji tiesa yra ta, kad, jei mes kartais nebūtume blogi, mes netobulėtume, negalėtume suprasti silpnesniųjų. Juk kiekvienas žmogus savo viduje turi ir blogio, ir gėrio. Todėl savo piešinyje vaizdavau širdį. Jos venos simbolizuoja tą blogį, kurios su žmogaus formos arterijomis – gėriu – atskleidžia tikrąją žmogaus prigimtį. Savo paveikslą pavadinau „Gėris ir blogis“, nes tik gėrio ir blogio pusiausvyra gali priversti žmogų tobulėti, siekti savo svajonių.

Ernestas Baltrušis, *IIb kl.,* „Gėris ir blogis“

Savo tapybos darbe vaizduoju pagyvenusius, išmintingus žmones, iš kurių jauni žmonės turėtų mokytis. Šiuolaikiniai jaunuoliai dažnai klysta manydami, kad senoji karta nemoderni, atgyvenusi.

Jie kaip tik turėtų mums būti ištvermės, darbštumo, optimizmo pavyzdys.

Todėl savo darbu noriu pasakyti, kad privalome gerbti senolius ir iš jų mokytis.

Armandas Ruseckas, *IIb kl.,* „Senolių išmintis“

Iš meno sričių man asmeniškai labiausiai patinka tapyba, nes būtent šiuo būdu galiu išreikšti save. Baigiamajame darbe vaizduoju sutrikusį, laiptais lipantį žmogų. Laiptai – tai žmogaus pasirinkimų galimybė. Šalia žmogaus yra įvairiausių laiptų, kurie veda vis kitur. Laiptai simbolizuoja įvairovę, gyvenimo galimybę, iš kurių jaunas žmogus turės rinktis.

Savo darbui parinkau šiltas spalvas, nes tikiu, kad galiausiai žmogus, atradęs savo pašaukimą, jaukiai ir gerai gyvens. Šiuo darbu norėjau atkreipti dėmesį į vieną svarbiausių paauglių problemų: kuo būti ateityje? Tai labai aktuali tema kiekvienam jaunuoliui, kuris ruošiasi gyventi savarankiškai.

Mantas Levickis, *IIb kl.,*
„Svajonių kelias“

GRAFIKA

Otilija Čižinauskaitė, Tomas Kanapickas, Ada Likinceva, Akvilina Pancerytė, Dovilė Steikūnaitė, Mantas Ulčickas, Miglė Vrašinskaitė. ***Dailės mokytoja Rasa Klingaitė***

Kartą eidamas pro daugiabučius ir žvelgdamas į langus susimąsčiau, kaip jaučiasi žmonės, kurie čia gyvena? Taip gimė baigiamojo darbo idėja bent šiek tiek pažvelgti į tuos skirtingus žmones, kurie džiaugiasi, šypsosi, liūdi, kenčia.

Darbą pavadinau ,,Pasirinkimų galimybė" ir jame vaizduoju daugiabučius, kurių kiekvieno langas galėtų papasakoti savo istoriją.

Norėčiau paskatinti mūsų visuomenės žmones atmesti neigiamas emocijas ir žinoti, kad kiekvienas iš mūsų turi galimybę rinktis.

Naurimas Jurevičius, *IIb kl.,* „Pasirinkimų galimybė" (tapyba). Mokytoja Rima Keturkienė

Kūrybiname darbe ,,Atspindys" vaizduoju paukščius, skrendančius į saulę.

Paukščiai – lyg žmonės, neturintys galimybių pasiekti gyvenimo tikslą žemėje. Jie ieško gyvenimo prasmės kildami į dangų – saulės link. Būtent šiame kūrybiniame darbe vaizduoju keturis paukščius, priimančius gyvenimo iššūkius ir siekiančius pažinti kitokį gyvenimą, drąsius kaip žmones. Paukštis atsiskyrėlis skrenda tolyn nuo saulės, saugosi jos karščio ir pasuka atgal – juk žemėje irgi yra gėrio.

Šis kūrybinis darbas atspindi daugelio žmonių gyvenimą...

Mantas Ulčickas, *IIa kl.,* „Atspindys"

Meninio projekto ,,Dovana mokyklai" pavadinimui parinkti Juozo Grušo žodžiai: ,,Ką palikote už savęs, rasite prieš save" atspindi mano piešinį, nes jame vaizduojamas dabartinis pasaulis, kuriame atliekami darbai duos rezultatus ateityje. O linijos, plaukiančios virš ir po tais pasauliais, vaizduoja nežinomą ir paslaptingą ateitį. Savo darbu noriu parodyti, kad kiekvienas jaunas žmogus turi labai stengtis dabar, nes jo atliekami darbai turės pasekmes ateityje ir kad už dabar daromos klaidas reikės skaudžiai sumokėti.

Ada Likinceva, *IIb kl.,* „Paraleliniai pasauliai"

Miglė Vrašinskaitė, *IIb kl.,* „Dievybės"

Vardas – neatsiejama žmogaus dalis. Sakoma, kad vardas gali atnešti sėkmę ar nelaimę, lemti žmogaus likimą ar net būdo bruožus. Domėdamasi senąją lietuvių mitologija, pasirinkau pieštі mitologines dievybes: Medeiną – miškų ir medžioklės deivę, Žemyną – žemės bei derlingumo deivę, ir Austėją – medaus ir bičių deivę. Vaizduoju būtent šias dievybes, nes jos labiausiai atspindi senųjų pagoniškosios Lietuvos gyventojų nuo seno vertinamus dalykus: gamtą, miškus, derlių. Šį darbą atlikau grafikos technika, tušo liejimu ir plunksna. Piešiau ruda spalva, nes ši spalva yra žemės spalva, kuri puikiai asocijuojasi su mano pasirinktų deivių vardais. Norėčiau, kad mano darbas primintų, kad reikia puoselėti senąsias lietuvių tradicijas, skatintų savo atžaloms suteikti lietuviškus vardus, kurie turi gilią prasmę ir istoriją.

Akvilina Pancerytė, *IIa kl.,* „Maištinga taika"

Savo baigiamąjį darbą pavadinau ,,Kelyje". Jis atskleidžia sudėtingą paauglystės etapą, netikėtus jo vingius, gyvenimo posūkius ir nepailstamą savo kelio ieškojimą. Darbe pavaizdavau dvi kojas, kurios lyg kažkur bėga – tai įprasmina jauno žmogaus siekį tobulėti, maištauti. Ant liemens išdėliotos trupančio pastato dalys, o šalia nykštys ir jam iš šono kompaniją palaikantis laistytuvas simbolizuoja jauno žmogaus problemas ir šių problemų sureikšminimą, hiperbolizavimą. Iš kiauro laistytuvo dugno kabanti koja, kurią griebia į ranką panaši būtybė, parodo jauno žmogaus uždarą, nuo kitų slepiamą vidinį pasaulį, o vanduo vaizduoja paauglio slegiančias emocijas, jautrumą. Šiuo kūriniu noriu parodyti, koks sudėtingas jauno žmogaus vidinis pasaulis.

Otilija Čižinauskaitė, *IIb kl.,* „Kelyje"

Šio darbo idėja – pavaizduoti dvi priešingybes viename darbe: maištą ir taiką. Naudodama tik kontūrinę liniją, siekiau pasipriešinti stereotipinėms grafikos formoms. MAIŠTĄ simbolizuoja netvarkingos detalės taikos ženkle, nestandartinė darbo forma ir fone Berlyno sienos iškarpa. Tarp nesutariančių islamo ir judaizmo religijų išraižytas taikos ženklas. Pentagrama – gyvybės, žmonijos ir galios simbolis – simbolizuojantis penkis kampus, kurie savo galia aprėpia visą pasaulį. Ją išraižydama noriu pasakyti, kad žmogus gali pasiekti harmoniją atskleisdamas vidinę galią ir kurdamas savo „asmeninę legendą", kaip teigė rašytojas Paulo Coelho. Savo kūrybiniu darbu siekiau parodyti, kaip nesuderinamos detalės gali derėti tarpusavyje. Noriu, kad kiekvienas mano kūrinį apie nesuderintą pasaulį perskaitytų individualiai...

Dovilė Steikūnaitė,
IIa kl.,
„Knyga“

Savo darbą pavadinau ,,Knyga”. Vaizduoju dvi deives, kurios rankose laiko pirmąją spausdintą knygą – Bibliją. Kadangi jungiamoji kūrybinių darbų tema yra ,,Ką palikai už savęs, rasi prieš save”, moterys, laikančios Bibliją, vaizduoja praeitį ir dabartį. Moterys apsirengusios viduramžių drabužiais. Ant jų galvų aukštos kepurės – heninai. Tai buvo vėlyvosios gotikos ,,dizainerių” išradimas. Garfikos darbu ,,Knyga“ noriu pasakyti, kad niekas nestovi vietoje. Epocha keičia epochą. Viduramžiais Gutenbergas išradęs spausdinimo mašiną padarė pradžią spausdintiniams leidiniams, o per knygą suartino visus amžius. Atradęs, kaip atspausdinti įvairias rašytines medžiagas praeityje, paliko mums raštą ateičiai. Knyga, kaip meno kūrinys, visais amžiais buvo žmogaus atrama. Ir šiandien ji neišnyksta, tik pereina į kitą formatą, prisitaiko prie šiuolaikiško skaitytojo, bet lieka amžina vertybe.

Tomas Kanapickas,
IIa kl.,
„Kalbantys šešėliai“

Dailės baigiamasis darbas ,,Kalbantys šešėliai“ – šrifto kompozicija, netradicinės grafikos kūrinys. Tai pakankamai modernus erdvinis darbas.

Kurdamas panaudojau šešėlius – tai suteikia mistikos. Taip pat darbe naudoju skaidraus plastiko plėveles. Viename plastiko lape įrašau savo kalbėjimo potemės poeto Kornelijaus Platelio žodžius, kitoje – Gutenbergo vardo ir pavardės pirmąsias raides.

Šiuo sumanymu norėjau įkūnyti idėją, kad spausdintos – Gutenbergo epochos – knygos gyvenimas nesibaigia, ir tuo paneigiu Kornelijaus Platelio mintį. Skaidriame plastiko lape įrašytas mano viešojo kalbėjimo fragmentas liudija knygos buvimą.

Aš rašau tarsi knygą, ko negalima parodyti skaitmeninėmis formomis. O knyga, kaip meno kūrinys, yra amžina.

Marijus Žėkas, Arnas Steponaitis, Titas Bagočius.
Dailės mokytojas Aidas Augustis

Mūsų pasaulis yra tikrai dinamiškas, nuolat kintantis. Maištas yra reikalingas tam, kad pasaulis keistųsi. Jeigu žmonės nemaištautų, mes netobulėtume, nejudėtume į priekį. Be maišto meno pasaulis, žinoma, neišsiversty. Visais laikais menininkai siekė žmones įspėti, priversti mąstyti.

Aš pasirinkau vaizduojamąjį meną, nes, kinas yra ta kalba, kuria galima pasiekti visus. Savo baigiamuoju darbu noriu įrodyti, kad geriausias maišto būdas yra kovoti su savimi: savo tingėjimu, apatija, apsileidimu. Maištauti prieš savo silpnybes ir jas nugalėti – manau, yra didžiausia maištautojų pergalė.

Titas Bagočius, *IIb kl.,* „Dinamiškas pasaulis“

Baigiamajame darbe naudojau netradicines priemones: lazerinį spausdintuvą, skaidrią plastiko plėvelę, specialų popierių, partizanų nuotraukas, jų poezijos citatas, dainų bei knygų, dienoraščių ištraukas. Darbas gana sudėtingas, netradicinis. Tai erdvinės grafikos bei fotografijos derinys.

Pavadinimas pasako, kad partizano gyvenimo trukmė buvo trumpa, jų kiekviename žingsnyje tykojo mirtis, todėl daug laiškų mylimosioms ar broliams, tėvams liko neišsiųsta. Bet į mus iš to laiko atklysta aidas... Istorija turi teisę gyventi.

Tam, kad suprasčiau darbo esmę, teko peržiūrėti filmų, perskaityti knygą, gilintis į to meto istoriją ir rinkti informaciją. Darbe naudojau laisvės ir žiaurios kovos bei galios akcentus – šovinių tūtas ir plunksnas. Paruoštas nuotraukas, eilėraščius, dienoraščių ištraukas ant plonų stūlelių tvirtinau prie lubų, sukūriau ore laisvai judančių paukščių įspūdį. Nuotraukų fone prikabinau plunksnų bei šovinių tūtų.

Kadangi aš esu karys savanoris, labiau už viską stengiausi išreikšti Tėvynės meilės jausmą, o šis mano kūrybinis darbas – padėka partizanams už LAISVĘ ir KALBĄ.

Marijus Žėkas, *IIa kl.,* „Neišsiųstų laiškų aidas“

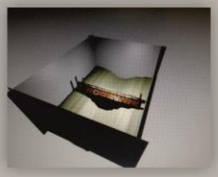

Savo baigiamajam darbui rinkausi moderniojo meno sritį – kompiuterinę grafiką, nes ji mane stebina galimybe tapyti paveikslus, iš esmės keisti fotografijas, manipuliuoti tikrovės vaizdais. Tai puikus laisvalaikio praleidimas, o gal ir būsima specialybė? Kas žino...

Darbe vaizduoju pulką žuvėdrų, tupinčių ant tilto ir stebinčių dangų. Jos svajoja patirti skrydžio džiaugsmą, tačiau dauguma jų bijo, mano, kad joms gali nepavykti ar jos gali susižeisti. Šis pulkas žuvėdrų yra bailiai, miniažmogiai, nedrįstantys išsiskirti, būti savimi. Tik vienintelė žuvėdra rizikuoja, ji nori patirti tą saldų jausmą – laisvę.

Savo darbu norėjau pasakyti, kad mes turime stengtis įveikti savo baimes, nesidairyti į kitus, nebijoti pašaipų, o turime eiti tuo keliu, kuris mums atrodo geriausias. Juk dažnai ypač jaunieji menininkai iš pradžių būna nesuprasti, o tik po kiek laiko jie tampa pripažinti genijai.

Arnas Steponaitis, *IIb kl., „Žuvėdra“*

KERAMIKA, STIKLAS

Kamilė Alekevičiūtė, Rūta Barkauskaitė, Silvija Blekaitytė, Justinas Bučys, Karolina Dvilinskaitė, Aušrinė Ūksaitė. ***Dailės mokytoja Jūratė Gudžiuvienė***

Meno mokykla ir menas kaip visuma tikrai pakeitė mano požiūrį į gyvenimą. Menas ypatingas tuo, kad kiekvienas, pasitelkęs savo intuiciją, grožio sampratą išreiškia save. Savo darbe aš bandžiau vaizduoti išmintį. Tai sudėtinga ir subjektyvu, nes kiekvienas žmogus interpretuoja ją vis kitaip: paaugliai – kaip žinias, gaunamas iš vadovėlių, pratybų, knygų, ar perteiktas mokytojų, o brandesni žmonės – gyvenimo patirtį.

Savo kūrinį pavadinau „Žinių medis“ todėl, kad jame galima atrasti žinių ir patirties simbolių. Darbą atlikau naudodamas stiklo techniką, nes manau, kad stiklas yra panašus į jauną žmogų – įspūdingas, lengvai formuojamas, permatomas bet taip pat trapus ir lengvai dūžtantis. Darbe dominuoja žalia spalva, nes ji simbolizuoja jaunystę, gamtą, bei dvasios brandumą. Savo kūriniu noriu pasakyti, kad žinios, vertingi patarimai padeda jaunam žmogui tobulėti, siekti savo gyvenimo tikslų, o tai yra viena iš didžiausių vertybių šiuolaikinėje visuomenėje.

Justinas Bučys, *IIb kl., „Žinių medis“*

Sėdėdama prie tuščio darbo stalo lyg ir nebeturiu savęs...

Paėmus naują molio gabalą, istorija tarsi prasideda iš naujo. Turiu išminties ir ateina suvokimas, kad pradėjau kelionę į meno paslaptis.

Ir aš džiaugiuosi išmoktomis pamokomis, sukaupta patirtimi, prisiminimais ir išgyventu kūrybiniu džiaugsmu. Galbūt po manęs ateinančioms kartoms šis nedidelis mano keramikos dirbinys bus kelrodis į gyvenimo laimės paslapties atskleidimą.

Šią mintį tarsi apibendrino dramaturgas Juozas Grušas sakydamas: „Ką palikote už savęs, rasite prieš save“.

Net ir nedarydami nieko reikš-mingo, mes kasdien gyvenime paliekame žingsnius, ieškojimus, atradimus. Tai mano kūrinio pagrindas.

Žingsniai tokie paprasti, bet tokie ypatingi... GYVENIMO KELIONĖ.

Kamilė Alekevičiūtė, *IIa kl., „Gyvenimo kelionė“*

Baigiamasis darbas – trys įrėmintos balto stiklo mozaikos. Kiekvienoje mozaikoje suklijavau daugybę stiklo gabalėlių. Mozaikų viduryje įdėjau po mažytį veidrodėlį, kad atspindėtų spalvas. Pavadinau darbą – „Sielos atspalviai“. Kas tik prieis prie mano darbo, dirstels į veidrodėlio akelę, išvys save. Tai sielos atspindys ...

Karolina Dvilinskaitė, *IIa kl., „Sielos atspalviai“ (stiklo mozaika)*

Barbora Radvilaitė nuo seno domino praeities tyrinėtojus, kurie labai skirtingai vertino jos vaidmenį istorijoje. Apie šią asmenybę, vienų žeminamą, semerkiamą, kitų - aukštinamą rašomos knygos, kuriamos eilės, dramos, ji atgyja vaizduojamajame mene.

Šiuo savo darbu norėjau parodyti jog praeitis, kuri siejasi su mūsų istorijos paslaptimis, negali būti pamiršta.

Man didelį įspūdį paliko istorinė asmenybė Barbora Radvilaitė, kilusi iš garbingos Radvilų giminės. Tai, anot istorijos šaltinių, graži, tvirta, moteriškai patraukli ypatinga asmenybė.

Savo baigiamajame darbe Barboros Radvilaitės išskirtinumą pabandžiau atskleisti skirtingais simbolių kontrastais. Pavyzdžiui, sijone yra išraižyti didingi rūmai, parodantys stiprias asmenybes, kurios negali būti laimingos dėl giminių nesantaikos. Tvirtumą, žinias, išmintį, valdingumą simbolizuoja raktas, knyga. Veidas, įgavęs laikrodžio formą, pabrėžia, jog būtent laikas yra vienas svarbiausių dalykų mūsų gyvenime.

Tegu mūsų istorinė praeitis niekada nenueina užmarštin, o tampa dabarties pasididžiavimo objektu.

Silvija Blekaitytė, *IIb kl., „Praeities romantika dabartyje“*

Sklindanti mielo daikto šviesa gali būti tas impulsas, kuris sušildys žvilgsnį. Aišku, kad žmogaus šilumos daiktas negali atstoti, bet... šviestuvas sušildytų vienatvės akimirkas. Pasirinkome sukurti šviestuvą todėl, kad šių dienų jaunimas domisi labai konkrečiu menu. Mūsų šviestuvas yra visiškai paprastas, išsiskiriantis spalvotomis mozaikomis. Kilo mintis kurti būtent tokį šviestuvą, kuris į mūsų gyvenimus įneštų šiltų spalvų. Nors jis yra visiškai paprastas, baltas stačiakampis gretasienis, atrodo tikrai įspūdingai, kai įjungiame jį į elektros lizdą ir nušvinta spalvotos mozaikos.

Kūrybinį darbą siejame su baigiamųjų darbų tema ir dramaturgo Juozo Grušo žodžiais: „Ką palikote už savęs, rasite prieš save“, nes panaudojome ne tik savo, bet ir kitų vaikų kurtas, galbūt jau užmirštas spalvotas mozaikas.

Taigi, šviestuvas skirtas sušildyti kiekvieno mūsų laiką: gal sekundes, minutes, gal dienas ...

Rūta Barkauskaitė, Aušrinė Ūsaitė, *IIa kl.,*
Šviestuvas
„Gyvenimo šviesa“ (medis, stiklas)

Gabija Bruzgaitė, Gytis Čepinskas, Aivaras Kazlas, Justas Kerutis, Karolis Mockus, Rokas Šackus, Arnas Žilinskas.
Dailės mokytoja Audronė Greta Miliauskienė

Gabija Bruzgaitė, *IIa kl.,*
„Žmogus mieste“

Sukurti šį darbą mane paskatino viešojo kalbėjimo potemė apie gatvės meną. Miestą vaizdavau panašų į sraigtą. Jį atspindi pačiame kūrinio centre nutapyti įvairiaspalviai grafičiai. Gamtos gyvybę simbolizuoja medis.

Atrodo, kad nesuderinami dalykai – miestas ir medis – draugauja. Jungiamoji miesto ir gamtos dalis – kopėčios, primenančios medį. Pavaizduoti kūrinyje žmonės parodo, kad tarp miesto, medžio ir žmogaus yra darna. Kaip ir grafičių mene, darbe dominuoja ryškios spalvos. Spalva sukuria nuotaiką, kūriniui suteikia gyvybės. Manau, kad mano žaismingas kūrinys mieste praeivį nuteiktų linksmai ir suteiktų pozityvios energijos.

„Raktas į laiką“.

Jį pagaminti naudojau molį, raktą ir laikrodį, kurį sudaro keturios dalys. Ši konstrukcija simbolizuoja gyvenimo pakopas – vaikystę, jaunystę, suaugusio gyvenimą ir senatvę.

Apačioje darbo – stovas – laikrodžio pamatas. Antra dalis – kubas, kuriame įmontavau švytuoklę. Trečioje kubo formos dalyje – spyna. Na, o viršutinėje dalyje – laikrodis. Spyna – sudėtingas mechanizmas, kaip ir žmogaus gyvenimas. Kiekviena dalis turi schemas. Schemos – lyg gyvenimo kelias, kuriuo galima pasukti į bet kurią pusę. Kiekvienam duotas laikas, o raktas – atrakinti savo ateitį. Raktas simbolizuoja jaunystę. Jei blogai nukalsi savo raktą, tu neatrakinsi spynos, t.y. neužsitikrinsi savo ateities. Savo keramikos darbu noriu pasakyti, kad gyvenimas – lyg laikrodžio švytuoklė, judanti tuo pačiu ritmu. Jame svarbiausias laikas, kiekviena minutė, sekundė. Taigi, sulaukime paties geriausio laiko ir pasukime raktą į ateitį...

Karolis Mockus, *IIa kl.,*
„Raktas į ateitį“

Arnas Žilinskas, *IIa kl.,* „Karžygys“

Savo kūrybinį keramikos darbą „Karžygys“ siejau su kalbėjimo tema apie šiuolaikišką Lietuvos pažinimą.

Aš pabandžiau sukurti Karžygį kaip atskirą pastatomą objektą. Lipdydamas šį darbą susipažinau su labai ilga Karžygio istorija, siekiančia net XIV amžių. Karžygio simbolis – ne tik karys mūšio lauke. Jis turi gilesnių prasmių. Kaip teigia mitologai, tai kartu yra ir dvasinis tautos riteris.

Mano sukurtas „Karžygys“ – raitelis su skydu ir kalaviju rankoje, jojantis ant žirgo. Tačiau savo lipdinį sukūriau kubistiniu stiliumi, modernų. Be to, dirbinį nupuškiau specialiais granitiniais dažais. Kubistinį stilių pabrėžia kūrinio kampuotumas ir suteikia jam šiuolaikiškumo. Žiūrint iš toliau atrodo, kad dirbinys sulipintas iš atskirų detalių. Iš tiesų – tai vientisas darbas.

Šis mano šiuolaikiškas molio lipdinys galėtų tapti suvenyru į gimnaziją atvykstantiems svečiams.

Sukūriau du spalvotus ir laimingus. paukščius. Paukščiai – tai gerovės sargai, galintys sparnais paliesti dangų. Jie simbolizuoja laisvę.

Liaudies išmintis byloja, jog tiems, kas supranta paukščių kalbą, atsiveria svarbi išmintis ir žinojimas. Tikima, jog paukščiai perduoda žinias iš dievų, o du paukščiai simbolizuoja šeimą. Jie egzistuoja kartu ir papildo vienas kitą. Aš savo kūrybiniu darbu „Paukščiai" įprasminau žmogaus laisvės troškimą.

Rokas Šačkus, *IIa kl.,* „Paukščiai"

Gytis Čepinskas, *IIa kl.,* „Gėlės""

Molis pakluso... sukūriau gėles, jos pražydo... Nesvarbu, kad molinės ir nekvapnios, tačiau pagaminau jas tik nugalėjęs nekantrumą... Daug žiedų... juos pritvirtinau ant metalinių kotelių.

Kiekviena gėlė turi savo reikšmę, simbolizuoja dvasines ir moralines žmonijos vertybes, nuoširdumą kitiems, šilumą. Gėlės dalyvauja svarbiausiose mūsų gyvenimo įvykiuose. Jų svarbumo negalima nuginčyti.

Naudodamas kočioto molio plastikos techniką, lipdymą ir įgilintą reljefą, sukūriau trimatės formos keramikos darbą „Miško tankmėje". Vaizduoju vilką, pasislėpusį tarp miško medžių. Vilko galva yra erdvinis kūnas, ji iškilusi iš molio plokštės. Ant molio plokštės išraižyti medžiai ir dalis vilko kūno. Nulipdęs savo darbą aš nuglazūravau jį ne viena spalva. Vilkas atrodo išdidus. Vaizduoju vilką todėl, kad moliui neprieinamų temų nėra. Nėra nustatytų taisyklių, kaip sukurti norimą darbą, leidžiama lietis vaizduotei. Būtent, kaip formuojame molio darbą, taip formuojame save lavindami pojūčius ir vaizduotę.

Justas Kerutis, *IIa kl.,* „Miško tankmėje"

Aivaras Kazlas, *IIa kl.,* „Pavasario džiaugsmas"

Kai viešėjau pas senelius, močiutė rodė man vaikystės nuotraukas. Vienoje iš jų pamačiau didelę pievą, kurioje augo įvairiaspalvės gėlės. Renkantis kūrybinį darbą, šie prisiminimai ir vaizdo įspūdis sugrįžo. Nusprendžiau sukurti gėlės žiedus. Gėlės simbolizuoja pavasario elegenciją, grakštumą, paprastumą. Žiedų spalva – tai džiaugsmas, emocijos. Norėjau, kad mano baigiamąjį kūrybinį darbą būtų nesudėtinga eksponuoti mokyklos erdvėse, kad mokiniai galėtų grožėtis neįprastu meno kūriniu.

Pavasaris yra nuostabus metų laikas kūrybai...

TEKSTILĖ

Barbora Vaivaraitė, II a kl.
Technologijų mokytoja Rasa Ratkevičienė

„Gyvenimo versmė" (tapyba ant šilko)

Tapydama ant šilko mėgavausi kiekviena akimirka. Savo darbe „Gyvybės versmė" kalbu apie žmogaus gyvenimą ir bandau atskleisti, kaip mus veikia aplinka, iš kurios atėjome, kokią įtaką daro šeima, santykiai su artimaisais. Jame paukščiai gieda individo laisvę. Debesys simbolizuoja mūsų gyvenimo svajones, troškimus. Žuvys – nukeliauja iki žmogaus pasąmonės ir atminties. Neatsitiktinai ieškau paralelių tarp medžio ir žmogaus gyvenimo. Medis tvirtai šaknimis įsikibęs į žemę, – praeitį, – yra žmogaus metafora. Jo šaknys – mūsų protėviai, stiprybė. Juk kuo tvirtesnės medžio šaknys, tuo stipresnis ir galingesnis jis užaugs. Mano kūrybinis darbas yra padėka proseneliams ir seneliams Valančiams, o viena gyvybės medžio šaka – 19a. šviesuoliui Vyskupui Motiejui Valančiui. Gera mums visiems būti prie šios Gyvenimo versmės.

Diana Jurkova, Kasparas Kvilis, Giedrius Pulnaitis, Kipras Raščius, Ieva Štuikytė, Kotryna Tumėnaitė. ***Technologijų mokytoja Ingrida Raguckienė***

Kipras Raščius, *IIb kl.,* „Arbaletas"

Menas – tai saviraiškos forma, kuri gali išmokyti daug praktinių dalykų, tokių kaip: naudotis įrankiais, planuoti, projektuoti. Daug išmokau ir aš gamindamas savo darbą. Aš gaminau medinį arbaletą, kuriuo noriu žmones priversti susimąstyti, kaip skrieja laikas ir kad žmonės nepamirštų praeities ir kartais į ją atsigręžtų, prisimintų, iš kur mes kilę, ko mes pasiekėme, kaip mes patobulėjome. Rinkausi meddirbystę, nes tai yra man įdomu, nuo mažens aš mėgau išardyti dalykus ir išsiaiškinti, kaip jie veikia.

Savo darbu noriu pasakyti, kad žmonės visada tobulėjo, o savo pažangą pastebėdavo tik atsigręžę atgal. Nesusipažinęs su praeitimi ir neišanalizavęs savo klaidų, žmogus negalės tobulėti. Kitas svarbus dalykas – tai nesėkmės. Dažnai, patyręs nesėkmę, žmogus praranda motyvaciją, o mano darbas skatina nepasiduoti, siekti savo užsibrėžto tikslo.

Diana Jurkova, *IIb kl.,*
„Pavasario žavesys“ (mezg.)

Baigiamajam darbui pasirinkau tekstilės techniką, nes manau, kad tai geriausias būdas atskleisti savo galimybes. Gaminau kaklo papuošalą ir mezgiau skraistę, kurie gali papuošti kiekvieną moterį. Ši mintis gimė saulėtą dieną, kai vaikščiojau parke. Ten pamačiau gražiai apsirengusią moterį. Jos įspūdingas stilius įkvėpė mane sukurti skraistę ir papuošalą, kurie atspindėtų ir moteriškąją eleganciją, ir gamtos elementus. Šį darbą pavadinau „Pavasario žavesys“, nes jame dominuojanti alyvuogių spalva primena po šaltos žiemos atgyjančią gamtą ir žmogaus vidinį pasaulį, kuriame atsiranda vis naujų minčių ir emocijų. Skraistė ir papuošalas yra numegzti iš vilnonių siūlų, kurie darbui suteikia švelnumo ir jaukumo. Papuošalas nunertas iš daugybės gėlę primenančių nertinių, o skraistė yra numegzta mezgimo mašina. Manau, papuošalai – tai būtinos moters įvaizdžio detalės, padedančios atskleisti išskirtinį, savitą moters grožį ir parodančios jos stilių bei skonį.

Kotryna Tumėnaitė, *IIb kl.,*
„Gijos“ (mezgimas)

Nuo mažens stebėdavau savo prosenelę, močiutę ir mamą, mezgančias įvairius drabužius. Man tai atrodė vienas įdomiausių būdų išreikšti savo originalumą. Todėl savo baigiamajam dailės darbui pasirinkau megzti tamsiai mėlynos spalvos suknelę bei šalį, kurie simbolizuoja moteriškumą, prabangą, elegancija, trapumą. Tamsiai mėlyna spalva – erdvė, ramybė, amžinybė, išmintis, kilnumas, elegantiškumas ir mistika. Šį ansamblį pavadinau „Gijos“. Mano numegzto drabužio siūlų gijos – tarytum tiltas, tarp senolių tradicijų ir šiuolaikinio jaunimo, jungiantis kelias kartas į visumą. Savo darbu noriu parodyti kiekvienam jaunam žmogui, kad tokia taikomojo meno sritis kaip senoji tekstilės technika mezgimas, padeda formuotis asmenybei, kuri išsiskiria iš kitų.

Mes dažnai, užgniauždami tikrąsias emocijas, kenčiame, o silpnumo akimirkomis leidžiame, kad kiti mus valdytų. Tarsi mūsų gyvenimas būtų puikiai surežisuotas spektaklis, o mes – marionetės, tobulai atliekančios savo vaidmenis.

Todėl ir savo darbe, kurį pavadinau „Mintys“, vaizduoju menininkę, sėdinčią ant žemės, padėjusią nusvirusias rankas ant kelių, nuleidusią galvą, o jos švelnios garbanos lengvai krenta ir sukasi tarsi mintys. Šiam darbui mane įkvėpė Bitės Vilimaitės apsakymas „Prisiminimai apie ateitį“. Apsakymo veikėja, menininkė, pasitraukė iš visuomenės, nusiplėšė ją valdančias virves ir dabar ji jaučiasi laisva – trokšta būti savimi, o ne taikstytis su niekingų marionečių vaidmeniu. Tyloje bando geriau suprasti save, atsiriboti nuo kitų ir kartu pailsėti.

Šiuvinėdama baigiamame darbe šią merginą, aš neišryškinau nė vienos jos figūros detalės, visas jos kūnas siuvinėtas smulkiu virvutės dygsneliu, todėl net nebandžiau kad ji būtų tobula, nes juk tikrasis grožis slypi viduje.

Ieva Štuikytė, *IIb kl.,*
„Mintys“ (siuvinėjimas)

Neseniai viename internetiniame puslapyje pamačiau lentoje įspaustą medžio kamieno antspaudą, kuris mane sužavėjo ir įkvėpė. Ilgai galvojau, ar man pavyks padaryti kažką panašaus. Taigi iš sodo parsivežiau neseniai nupjauto medžio kamieno dalį, ją nušlifavau, apdirbau. Tada pamąsčiau, kad ir man būtų pravartu šią medžio rievių istoriją kažkaip įamžinti...

Taigi, tekstiliniais dažais panašų medžio spaudą atsispaudžiau ant marškinėlių. Marškinėliai išėjo originalūs, simboliški. Tai lyg dar vienas būdas prisiminti, kad mes esame gamtos dalis, todėl turime ne tik ją prisiminti, bet saugoti ir puoselėti.

Kasparas Kvilis, *IIb kl.,* „Amžiai...“ (medžio spaudas)

Šiuolaikiniam žmogui, nuolat skubančiam ir amžinai nespėjančiam, būtina pailsėti. Aš dažnai apie tai susimąstydavau, kai stebėdavau tėtį, atnaujinantį, restauruojantį senus baldus, prikeldavusį šiuos baldus naujam gyvenimui.

Tada nutariau ir pats pabandyti restauruoti krėslą.

Savo darbą pavadinau „Ramiai prisėsk...“ Jau pavadinimas išduoda, kad atsisėdęs ant krėslo pasijunti maloniai: žalia gobeleno spalva suteikia ramybės, simbolizuoja sveikatą, viltį, džiaugsmą. Prie krėslo pritvirtinti vilnos bumbulai masažuoja kūną ir žmogus turi galimybę atsipalaiduoti, atgauti vidinę ramybę.

Dirbdamas šį darbą prisiminiau Juozo Grušo žodžius: „Ką palikote už savęs, rasite priešais save“. Tai tinka ir mano darbui, nes šiam krėslui yra maždaug aštuoniasdešimt metų, o aš jį lyg ir prikėliau naujam gyvenimui. Norėčiau, kad jis būtų mokyklos koridoriuje ir suteiktų galimybę pailsėti pavargusiam ne tik mokiniui ar mokytojui, bet ir primintų senąjį krėslo stilių, įkvėptų jėgų kūrybiškumui ir optimizmui.

Giedrius Puknaitis, *IIb kl.,*
„Ramiai prisėsk...“
(baldo restauravimas)

TEKSTILĖ

Rita Bubelytė.
Technologijų mokytoja
Aldona Markvaldienė

Yra daug meno rūšių, todėl nesunku kiekvienam pasirinkti tai, kas artimiausia jo širdžiai. Mene išreiškiami žmogaus vidiniai pakylėjimai ir nuopuoliai ypač formuoja mūsų suvokimą apie gyvenimą ir jo prasmę. Panašiai menas padeda formuotis ir mano asmenybei. Darbą sukūriau norėdama išlaisvinti fantaziją ir išreikšti savo jausmus. Aš atradau naują, įdomią techniką – kilpinį gobeleną (siuvinėjimą). Dažniausiai taip buvo siuvinėjami kilimai, fotelių užtiesalai, tačiau man kilo idėja sukurti įdomų bei gražų, mano akimis, paveikslą niūriame kambaryje. Ši technika mane sudomino, nes reikalauja kruopštumo, gabumų, kantrybės ir puikiai atpalaiduoja, nuramina. Mano darbo spalvų žaismas suteikia tai, ko žmonėms dažniausiai trūksta – pasitikėjimo savimi, išminties, vilties. Baigiamasis darbas ,,Svajonių paslaptis" nuteikia pozityviam mąstymui, nukreipia mūsų mintis, padeda jaustis geriau.
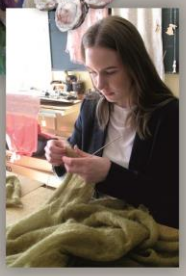
Rita Bubelytė, *10b kl.,*
„Svajonių paslaptis"